Dosarul nr. 2r-347/23 (dosar electronic 2-22175875-02-2r-27012023)
Judecătoria Centru, judecător Livia Mitrofan

D E C I Z I E

mun. Chișinău 28 martie 2023

Colegiul civil, comercial
și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău
în componența:
Președintele ședinței, judecător Ion Secrieru
Judecătorii Marina Anton şi Vitalie Cotorobai

examinând, în lipsa părților, recursul declarat de Goncearov Pavel, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 14 decembrie 2022, de admitere a cerinței de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, adoptată în cauza civilă inițiată la cererea de chemare în judecată depusă de Goncearov Natalia către Goncearov Pavel cu privire la desfacerea căsătoriei și partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie, -

a c o n s t a t a t:

La 28 noiembrie 2022 Goncearov Natalia s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Goncearov Pavel prin care a solicitat desfacerea căsătoriei și partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie.

De asemenea, la depunerea cererii, reclamantul Goncearov Natalia a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare prin aplicarea sechestrului asupra mijloacelor bănești aflate pe conturile bancare, precum și pe toate bunurile, inclusiv bunurile viitoare ale pârâtului Goncearov Pavel, în limita valorii estimative a revendicărilor (aproximativ suma de șase milioane euro);interzicerea Departamentului înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto a IP Agenția Servicii Publice, reînregistrarea dreptului de proprietate asupra mijloacelor de transport ce-i aparțin cu drept de proprietate pârâtului Goncearov Pavel; interzicerea Departamentului Cadastru a IP Agenția Servicii Publice, reînregistrarea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile ce-i aparțin cu drept de proprietate pârâtului Goncearov Pavel; interzicerea pârâtului Goncearov Pavel de încheia orice acte juridice care pot diminua patrimoniului său în vreun fel.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 14 decembrie 2022 cererea de chemare în judecată înaintată de Goncearov Natalia către Goncearov Pavel cu privire la desfacerea căsătoriei și partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie, a fost primită în procedură generală cu fixarea ședinței de judecată.

În continuare, prin încheierea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 14 decembrie 2022 a fost admisă cererea de asigurare a acțiunii, fiind aplicate următoarele restricții:

se aplică sechestrului asupra mijloacelor bănești aflate pe conturile bancare, precum și pe toate bunurile, inclusiv bunurile viitoare ale pârâtului Goncearov Pavel IDNP *****, în limita valorii estimative a revendicărilor, suma de șase milioane euro;

se interzice Departamentului înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto a IP Agenția Servicii Publice, reînregistrarea dreptului de proprietate asupra mijloacelor de transport ce-i aparțin cu drept de proprietate pârâtului Goncearov Pavel IDNP *****;

se interzice Departamentului Cadastru a IP Agenția Servicii Publice, reînregistrarea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile ce-i aparțin cu drept de proprietate pârâtului Goncearov Pavel IDNP *****;

se interzice pârâtului Goncearov Pavel IDNP ***** de încheia orice acte juridice care pot diminua patrimoniului său în vreun fel.

Pentru a da o asemenea soluție prima instanță a indicat, că luînd în considerație că se solicită aplicarea interdicțiilor asupra bunurilor aflate în proprietate comună în devălmășie**,** cererea privind asigurarea acțiunii urmează a fi admisă.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, la 17 ianuarie 2023 Goncearov Pavel a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 14 decembrie 2022, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate, cu soluționarea problemei în fond prin adoptarea unei noi soluții, de respingerea cerinței de asigurare a acțiunii.

În motivarea recursului partea a indicat, că instanța de judecată a dispus aplicarea măsurilor de asigurare contrar prevederilor art. 176 alin. (2) Cod de procedură civilă, care statuează, că judecătorul sau instanța de judecată, aplicând ca măsură de asigurare sechestrarea bunurilor urmează a ține cont de valoarea revendicărilor din acțiune.

În acest context indică partea recurentă, că în speță reclamanta nu a indicat valoarea acțiunii și cu atât mai mult, nu a specificat și enumerat bunurile proprietate în devălmășie la care pretinde (având în vedere că soții mai au 2 apartamente, o casă de locuit individuală, care nu figurează în acțiune) nu a indicat valoarea lor, nu a formulat modalitatea partajării (în natură, prin atribuirea unei cote-părți, acordarea unei sulte bănești), s-a limitat la o sumă abstractă de 6 milioane euro, neprobată și care nici pe departe nu corespunde valorii reale, pretinzând la partajul veniturilor persoanelor juridice la care pârâtul este fondator, dar care este proprietatea persoanelor juridice, dar nu a pârâtului.

Susține partea recurentă, că a fost important ca instanța să verifice dacă reclamanta a indicat corect valoarea acțiunii în strictă conformitate cu prevederile art. 87 Cod de procedură civilă, însă instanța a ignorat această cerință legală, fiind aplicat sechestrul pe toate bunurile care aparțin pârâtului.

Mai declară recurentul, că instanța eronat și neîntemeiat a aplicat sechestru pe mijloacele bănești aflate pe conturile bancare, fără a specifica nr. contului, denumirea băncii. Astfel, judecătorul a acționat în detrimentul prevederilor pct. 21 din Hotărârea

explicativă a Plenului CSJ nr. 32 din 24.10.2013, care prevede obligațiunea reclamantului de a prezenta rechizitele contului bancar care aparține pârâtului.

La fel, recurentul a solicitat repunerea în termen a recursului, motivând prin faptul că încheierea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 14 decembrie 2022, de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, i-a fost comunicată abia în data de 14 ianuarie 2023.

La cererea de recurs reprezentantul intimatei Goncearov Natalia, avocatul Bunescu Natalia a prezentat referință, prin care și-a exprimat dezacordul cu argumentele invocate în recurs, menționând, că eliberarea încheierii privind asigurarea acțiunii a fost efectuată în baza cererii lui Goncearov Natalia, alegația conform căreia Goncearov Pavel nu cunoaşte conținutul cererii nu este una pertinentă, dat fiind faptul că acesta din urmă este nemijlocit parte pe dosar în cadrul dosarului civil privind desfacerea căsătoriei şi partajul averii şi respectiv dispune de toate drepturile procedurale cuvenite conform legislaţiei în vigore, inclusiv poate face cunoştinţă cu materialele dosarului personal sau prin reprezentant.

Studiind recursul declarat şi materialele pricinii, analizând temeiurile de drept și motivele de fapt expuse și invocate de părțile litigante în cererea de recurs și referință, cererea de chemare în judecată și cerința de aplicare a măsurii de asigurare a acțiunii, identificând legislația pertinentă și aplicabilă speței, Colegiul consideră recursul ca fiind întemeiat şi necesar a fi admis din următoarele considerente.

Termenul de declarare a recursului.

Potrivit prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicare acesteia.

Colegiul constată, că recursul declarat de Goncearov Pavel, este depus în interiorul termenului prevăzut de lege, chiar și în situația în care încheierea contestată a fost adoptată la 14 decembrie 2022, iar recursul împotriva acestui act judecătoresc a fost depus la 17 ianuarie 2023. Or, Colegiul atestă că la dosar lipsește un înscris sau alte probe, care să indice data comunicării actului judecătoresc atacat părții interesate, iar potrivit celor comunicate de recurent, încheierea i-a fost transmisă la data de 14 ianuarie 2023. Partea oponentă nu s-a opus acestui fapt, nu a combătut cele comunicate de recurent și nu a prezentat date sau probe, care să indice la o altă dată de comunicare a actului judecară atac părții pârâte. Corespunzător, Colegiul atestă că cererea de recurs a fost declarată în interiorul termenului prevăzut de lege. Ca consecință, Colegiul nu v-a soluționa cerința recurentului, privind repunerea în termen a recursului, deoarece s-a constatat că calea de atac a fost exercitată în interiorul termenului legal.

Cadrul legal pertinent aplicabil speței.

Conform prevederilor art. 423 alin. (1) Cod de procedură civilă, încheierea dată în primă instanţă poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre, de către părți și

de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul Cod și de alte Legi, precum și în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. La fel, potrivit art. 181 alin. (1) Cod de procedură civilă, încheierea privind asigurarea sau neasigurarea acțiunii poate fi atacată cu recurs.

În conformitate cu prevederile art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, Curțile de Apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

Conform prevederilor art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În corespundere cu art. 427 lit. c) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluționând prin decizie problema respectivă.

Potrivit art. 174 Cod de procedură civilă, la cererea participanţilor la proces judecătorul sau instanţa poate lua măsuri de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Conform art. 175 Cod de procedură civilă (1) În vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; b) să interzică pârâtului săvârșirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvârșirea unor anumite acte în privinţa obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligaţii faţă de el; d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acţiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară; (2) Judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanţilor la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la art. 174 Cod de procedură civilă. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depăşeşte valoarea acţiunii.

În conformitate cu prevederile art. 177 Cod de procedură civilă:

(1) În cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii.

(2) Cererea de asigurare a acţiunii se soluţionează de către judecătorul care examinează cauza în ziua depunerii, fără înştiinţarea pârâtului şi a celorlalţi participanţi la proces. Dacă cererea de asigurare a acţiunii este depusă concomitent cu cererea de chemare în judecată, aceasta se soluţionează în ziua emiterii încheierii privind acceptarea cererii de chemare în judecată, fără înştiinţarea pârâtului şi a celorlalţi participanţi la proces.

(2[1]) Dacă cererea de asigurare a acţiunii este formulată în timpul şedinţei de judecată, aceasta se soluţionează de către instanţă în şedinţa respectivă, indiferent de absenţa unor participanţi la proces.
(3) Judecătorul pronunţă o încheiere motivată privind asigurarea sau neasigurarea acţiunii.

Starea de fapt și circumstanțele pricinii. Aprecierea instanței de recurs.

La 28 noiembrie 2022 Goncearov Natalia s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Goncearov Pavel, prin care a solicitat desfacerea căsătoriei și partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie.

De asemenea, la depunerea cererii, reclamantul Goncearov Natalia a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare prin aplicarea sechestrului asupra mijloacelor bănești aflate pe conturile bancare, precum și pe toate bunurile, inclusiv bunurile viitoare ale pârâtului Goncearov Pavel, în limita valorii estimative a revendicărilor (aproximativ suma de șase milioane euro);interzicerea Departamentului înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto a IP Agenția Servicii Publice, reînregistrarea dreptului de proprietate asupra mijloacelor de transport ce-i aparțin cu drept de proprietate pârâtului Goncearov Pavel; interzicerea Departamentului Cadastru a IP Agenția Servicii Publice, reînregistrarea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile ce-i aparțin cu drept de proprietate pârâtului Goncearov Pavel; interzicerea pârâtului Goncearov Pavel de încheia orice acte juridice care pot diminua patrimoniului său în vreun fel.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 14 decembrie 2022 cererea de chemare în judecată înaintată de Goncearov Natalia către Goncearov Pavel cu privire la desfacerea căsătoriei și partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie, a fost primită în procedură generală cu fixarea ședinței de judecată.

De asemenea, prin încheierea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 14 decembrie 2022 a fost admisă cererea de asigurare a acțiunii, fiind aplicate următoarele restricții:

se aplică sechestrului asupra mijloacelor bănești aflate pe conturile bancare, precum și pe toate bunurile, inclusiv bunurile viitoare ale pârâtului Goncearov Pavel IDNP *****, în limita valorii estimative a revendicărilor, suma de șase milioane euro;

se interzice Departamentului înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto a IP Agenția Servicii Publice, reînregistrarea dreptului de proprietate asupra mijloacelor de transport ce-i aparțin cu drept de proprietate pârâtului Goncearov Pavel IDNP *****;

se interzice Departamentului Cadastru a IP Agenția Servicii Publice, reînregistrarea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile ce-i aparțin cu drept de proprietate pârâtului Goncearov Pavel IDNP *****;

se interzice pârâtului Goncearov Pavel IDNP ***** de încheia orice acte juridice care pot diminua patrimoniului său în vreun fel.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 17 ianuarie 2023 Goncearov Pavel a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 14 decembrie 2022, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate, cu soluționarea problemei în fond prin adoptarea unei noi soluții, de respingerea cerinței de asigurare a acțiunii.

Colegiul relevă, că în conceptul cadrului normativ enunțat măsurile de asigurare a acțiunii se prezintă drept acțiuni procesuale cu caracter temporar, menite să asigure executarea unui eventual act judecătoresc de dispoziție sau, după caz - arbitral. Totodată Colegiul atestă, că respectivele măsuri urmează a fi luate doar în cazul în care instanței i se aduc probe care ar demonstra faptul, că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea unui eventual act de dispoziție judecătoresc.

Astfel, din cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate la acțiune se constată, că reclamanta/intimată Goncearov Natalia solicită desfacerea căsătoriei și stabilirea, după desfacerea căsătoriei, partajul bunurilor comune în devălmășie a câte ½ cotă-parte pentru fiecare dintre părți.

Totodată, reclamanta/intimată Goncearov Natalia, în scopul asigurării acțiunii, a solicitat aplicarea măsurilor de asigurare prin aplicarea sechestrului asupra mijloacelor bănești aflate pe conturile bancare, precum și pe toate bunurile, inclusiv bunurile viitoare ale pârâtului Goncearov Pavel, în limita valorii estimative a revendicărilor, de aproximativ șase milioane euro.

Instanța de fond, verificând situația și stare de fapt a pricinii în coraport cu cadrul legal pertinent și aplicabil speței, a acceptat în întregime poziția reclamantului și a dispus aplicarea sechestrului asupra mijloacelor bănești aflate pe conturile bancare, precum și pe toate bunurile, inclusiv bunurile viitoare ale pârâtului Goncearov Pavel, în limita valorii estimative a revendicărilor, în sumă de șase milioane euro.

Colegiul, însă, consideră concluzia instanței de fond una greșită, contrară situației faptice real existente și legislației aplicabile, situație determinată de obiectul litigiului și circumstanțele existente ale pricinii.

Colegiul conchide în speță inexistența probelor suficiente, utile și pertinente pentru a demonstra necesitatea aplicării măsurilor asiguratorii și, anume, că neaplicarea lor ar avea ca rezultat imposibilitatea executării eventualei hotărâri judecătorești.

Ba mai mult, Colegiul atestă, că nu sunt clare și certe pretențiile din acțiune. Astfel, reclamanta Goncearov Natalia nu a indicat valoarea acțiunii și, cu atât mai mult, nu a specificat și enumerat bunurile proprietate în devălmășie la care pretinde, cât și nu a indicat valoarea lor, nu a formulat modalitatea partajării (în natură, prin atribuirea unei cote-părți, acordarea unei sulte bănești), dar s-a limitat la o sumă abstractă de 6 milioane de euro care, potrivit celor invocate de reclamantă, parvenit din veniturile societăților comerciale la care fondator este soțul său. Instanța de recurs

nu poate admite o asemenea abordare, deoarece ține de diligența și obligația părții reclamante să înainteze o acțiune care să corespundă exigențelor și criteriilor impuse de lege, în special pretențiile să fie clare și certe. Înaintarea pretențiilor cu referire la o sumă estimativă ce se dorește și se pretinde necesar a fi partajată, fără a fi indicate clar bunurile, cu identificarea lor, perioada când părțile în litigiu au obținut dreptul de proprietate asupra acestora în conformitate cu prevederile legale, cum și cuantumul și valoarea clară a proprietății comune în devălmășie ce se dorește a fi partajată, cu solicitarea asigurării unei astfel de acțiuni, este inadmisibilă, deoarece constituie o ingerință nepermisă, dincolo de rezonabil în drepturile și libertățile părții pârâte. Or, după cum a fost indicat anterior, țin de obligația părții reclamante să înainteze o acțiune care să corespundă exigențelor legale, iar omisiunile admise în acest sens și consecințele sancțiunilor procesuale îi aparțin părții care a admis omisiunile. În același context Colegiul ține să accentueze, că legea permite imixtiunea în dreptul de proprietate a pârâtului, prin instituirea unor interdicții temporare de administrare a bunurilor sale, însă această imixtiune trebuie să fie una rezonabilă, proporțională și necesară.

În actualul caz reclamanta nu a demonstrat existența acestor criterii, deoarece a sesizat instanța de judecată cu o acțiune incertă, înaintând față de pârât pretenții abstracte, solicitând partajarea averii comune în devălmășie cu indicarea valorii acțiunii estimativ, de aproximativ șase milioane euro.

Mai mult, Colegiul ține să accentueze că potrivit pretențiilor propriu zise din acțiune reclamanta a solicitat, la fel în mod general, partajul bunurilor comune în devălmășie cu atribuirea fiecărui soț a câte ½ din acestea. Astfel, Colegiul nu a putut identifica clar nici obiectul acțiunii dedus judecății – partajul averii comune sau atribuirea în proprietatea fiecărui soț a unei cote ideale din proprietatea comună în devălmășie. Or, partajul averii și atribuirea cotei părți ideale sunt două procedee total diferite, moment care la fel rămâne incerta la etapa actuală.

Totodată, Colegiul atestă că instanța de fond, acceptând cerința reclamantei, privind asigurarea acțiunii și adoptând soluția respectivă, nu a motivat în fapt necesitatea instituirii acestei măsuri, nu a făcut referire la probele relevante și utile acestui aspect, cum nu a făcut o analiză și nu a reflectat circumstanțele și stările reale de fapt ce se referă la necesitatea instituirii măsurii de asigurare, circumstanțe care indică real la riscul de a nu fi executată eventuala hotărâre judecătorească de admitere a acțiunii în cazul în care nu va fi asigurată acțiunea. La capitolul respectiv Colegiul admite relatările și momentele invocate de recurent, potrivit cărora instanța de fond, în motivarea soluției sale, nu a motivat clar soluția, fără a face o analiză și fără a descrie care circumstanțe și probe au determinat-o a concluziona despre riscul de a nu fi executată eventuala hotărâre judecătorească, a adoptat soluția respectivă, indicând în mod general și abstract, că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii va face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În lumina celor expuse și relatate, Colegiul conchide despre lipsa motivelor în fapt și, corespunzător, a temeiurilor de drept pentru aplicarea masturilor de asigurare a acțiunii, situație care indică la incorectitudinea concluziilor instanței de fond și a soluției date în acest sens.

În acest sens Colegiul ține să specifice, că la soluționarea chestiunii numite instanța urmează să țină cont de câte-va momente obligatorii și, anume:

- raţionalitateaşi temeinicia cerinţelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare;
- probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii;
- dacă există *periculum in mora* (pericol de dispariţie, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare);
- asigurarea unui echilibru între interesele părţilor cointeresate;
- preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terţi în cazul aplicării măsurilor de asigurare;
- în ce măsură modalitatea de asigurare a acţiunii solicitate e în corelaţie cu obiectul acţiunii înaintate şi dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare;
- existența riscului real, că în cazul neaplicării măsurilor de asigurare a acțiunii nu va fi posibil executarea hotărârii judecătorești.

În situația descrisă Colegiul atestă, că la momentul actual lipsesc temeiurile obiective și legale, pentru a admite cerința reclamantei, de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii în privința pârâtei. Or, după cum s-a indicat anterior, solicitanții măsurilor de asigurare a acțiunii urmează să invoce motivele real existente în acest sens și să prezinte probe, care să demonstreze existența riscului real că hotărârea ce va fi eventual pronunțată, de admitere a acțiunii nu va fi posibil de executat în cazul în care nu vor fi aplicate măsuri de asigurare a acțiunii. Reclamanta, însă, nu a prezentat în acest sens probe utile și relevante, motivele prezentate și invocările acestora fiind pur formale, lipsite de un suport faptic real existent. Corespunzător, Colegiul reiterează că, în asemenea situații simpla solicitare de aplicare a măsurii de asigurare a acțiunii, nu constituie în sine un motiv admisibil pentru admiterea cerinței și aplicarea măsurilor de asigurare.

La acest capitol Colegiul ține să accentueze, că reclamanta poate obține asigurarea acțiunii, prin conservarea situației juridice a bunurilor la care pretinde, dar pe care nu le-a determinat și identificat, prin notarea acțiunii în Registrele publice, moment care partea l-a fel l-a omis și nu a demonstrat din ce cauză notarea acțiunii în registrele publice nu este o măsură suficientă pentru a asigura acțiunea înaintată.

Totodată, Colegiul reiterează și accentuează, că concluziile sale sunt adoptate în temeiul și potrivit materialelor și probatoriului prezentat de părțile în litigiu la etapa actuală, adică la data soluționării chestiunii de aplicare a măsurii de asigurare a acțiunii. Aceste concluzii nu au și nu produc efecte juridice și judiciare în privința

soluției și concluziilor instanțelor judecătorești după examinarea fondului cauzei, în ce privește pertinența, utilitatea și suficiența probelor care demonstrează temeinicia pretenției de încasare a datoriei, cum nu pot avea impact nici în privința concluziilor instanțelor judecătorești referitor la temeinicia acțiunii, or aceste soluții, potrivit prevederilor art. 239 Cod de procedură civilă, urmând a fi adoptate doar după cercetarea probelor prezentate de părți și examinarea pricinii în fond.

Astfel, Colegul accentuează că instanțele judecătorești vor aplica măsurile de asigurare a acţiunii doar în scopul și pentru ca acestea să contribuie real la executarea ulterioară a eventualei hotărârii judecătoreşti adoptate, aceste măsuri constituind un mijloc eficient de protecţie a drepturilor subiective ale participanţilor la proces, acestea fiind constituite dintr-o totalitate de măsuri silite, impuse temporar, menite să asigure și garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive. În acest sens instanța de recurs relevă, că examinând pricina sub aspectul oportunității, legalității și necesității de aplicare a măsurilor de asigurarea acțiunii la cererea părții reclamante, asupra bunurilor pârâtei în actuala speță, a verificat raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asiguratorii; dacă există periculum in mora (pericol de dispariţie, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între interesele părților cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terţi în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acţiunii solicitate este în corelaţie cu obiectul acţiunii înaintate şi dacă aceasta va asigura realizarea, de facto, a scopului măsurilor de asigurare și, nu în ultimul rând, modul în care au acționat și comportamentul părților pe parcursul derulării raportului juridic și modul în care acestea și-au îndeplinit și au realizat obligațiile asumate și drepturile de care dispun urmare a angajării în raportul juridic respectiv, prin semnarea contractului sus-numit.

Astfel, analizând pricina în corelație cu momentele anterior enumerate și descrise, Colegiul conchide că la etapa respectivă prima instanță incorect a concluzionat despre necesitatea instituirii măsurilor de asigurare a acțiunii în privința pârâtului Goncearov Pavel, soluția respectivă fiind contrară situației faptice existente și normelor procedurale aplicabile actualei etape.

Într-un final Colegiul conchide în speță, că necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii de către partea solicitantă nu a fost dovedită și, respectiv, nu este o măsură necesară, rațională, echilibrată și echitabilă, iar posibilitatea survenirii unei situații de imposibilitate de executare a eventualei hotărâri judecătorești de admitere a acțiunii nu a fost probată de reclamantă, motiv pentru care concluzionează necesar a admite recursul declarat de pârâtul Goncearov Pavel, a casa încheierea primei instanțe dată în acest sens și, soluționând prin decizie problema dedusă judecății, a pronunța în speță o nouă soluție, de respingere a cerinței privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, ca fiind una nefondată.

Reieșind din cele indicate și în conformitate cu prevederile articolelor 427 lit. c) și 428 din Codul de procedură civilă Colegiul, -

d e c i d e :

Admite recursul declarat de Goncearov Pavel.

Casează încheierea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 14 decembrie 2022, privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii emisă în prezenta cauză și, soluționând prin decizie problema în fond, adoptă o nouă încheiere potrivit căreia:

Respinge, ca fiind neîntemeiată, cererea reclamantei Goncearov Natalia cu privire la aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii înaintată în cadrul procesului civil inițiat la cererea de chemare în judecată formulată de Goncearov Natalia către Goncearov Pavel cu privire la desfacerea căsătoriei și partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie.

Decizia este irevocabilă din momentul adoptării.

Președintele ședinței **Ion Secrieru**
Judecătorul

Judecătorii **Marina Anton**

Vitalie Cotorobai